

Nittende Møde.

Freedagen den 19de November 1886 Kl. 1 1/2.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Siden forrige Møde er der paa de Herreris Pladser omdelt „Forslag til Beslutning af Rigsdagen med Hensyn til Statsregnskabet for 1884—85“, og Betænkning over „Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.“

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Justitsministeren fremsætter: a. Forslag til Lov om Underholdningsbidrag til Børn, der ere avlede udenfor Ægtefælskab m. m. b. Forslag til Lov om Tilhyn med Pleiebørn, c. Forslag til Lov om en Forøgelse af Assessorernes Antal i Landsoversamt Hof- og Stadsretten i Kjøbenhavn, samt om Forandring i Forordningen om Hof- og Stadsretten af 15de Juni 1771 § 6. d. Forslag til Lov om Jurisdiktionsforandringer i Kjøbenhavns Amt.

Justitsministeren (Mellemann): De to første af de Lovforslag, der ere opførte paa Dagsordenen, nemlig: „Forslag til Lov om Underholdningsbidrag til Børn, der ere avlede udenfor Ægtefælskab, m. m., og Forslag til Lov om Tilhyn med Pleiebørn“ høre paa en vis Maade sammen, idet de nemlig begge navnlig ere fremgaaede af Ønsket om at gjøre Noget for at forbedre de uægte fødte Børns Kaar. Forslaget til Lov om Tilhyn med Pleiebørn vil jo nemlig for den væsentligste Del komme uægte fødte Børn til Gode, men da det ogsaa selvsølgelig forekommer,

at ægtefødte Børn udsættes i Pleie, kan jo dette Lovforslag ikke i det Hele betragtes som et Lovforslag, der kun vedkommer uægte Børn, og derfor er det gjort til et særegent Forslag, forskjelligt fra det første, der udelukkende beskæftiger sig med Børn, der ere avlede udenfor Ægtefælskab. Dette første Forslag til Lov altsaa om Underholdningsbidrag til Børn, der ere avlede udenfor Ægtefælskab m. m., er en Følge af de ofte og paa mange Maader fremkomne Klager om den uheldige Stilling, som uægte Børn og deres Mødre indtage under de nuværende Forhold. En Del af de Klager, som ere fremkomne, lade sig ikke afhjælpe ved Lovgivningsmagten, men kun ved administrative Forholdsregler, og en Del af de Klager, der ere fremkomne, lade sig overhovedet ikke afhjælpe, fordi de ere grundede saaledes i Samfundsforholdenes Natur, at der ikke er Noget derved at gjøre, men nogle af Klagerne lade sig som sagt afhjælpe ad administrativ Veie, og hvad der i den Henseende kan gjøres, er ogsaa allerede gjort. Det er nemlig de Klager, som reise sig fra, at Øvrigheden fastsætter Alimentationsbidrag for lavt. Lovgivningens Regel er jo, at Bidraget skal være mindst Halvdelen af, hvad Udgiften til BARNETS nødtørftige Underhold og Opdragelse ndkræver, men paa mange Steder i Landet har der uddannet sig en Praxis, hvorefter Underholdsbidraget sættes til mindre end dette, og derfor er der allerede for længere Tid siden ad administrativ Veie ved Cirkulære til Amtmændene søgt at raade Bod derpaa ved at indstærpe dem, at denne Regel maa overholdes, og at Underholdsbidraget altsaa i Reglen ikke maa sættes til mindre end Halvdelen af, hvad Udgiften til BARNETS nødtørftige Underhold og Opdragelse udkræver efter de paa ethvert Sted tilstedeværende Forhold, og navnlig altsaa efter Hensyn til, hvad Fattigvæsenet betaler for de Børn, det udsætter i Pleie. Mindre end Halvdelen af disse Udgifter bør Alimentationsbidraget ikke bestemmes til.

Men foruden hvad der saaledes ad administrativ Veie kan gjøres, er der ogsaa mange andre Ting, som kunde gjøres ad legislativ Veie, og der kan der være Tale om at gaa mere eller mindre vidt. Jeg for min Part har nu ikke kunnet og agter heller